

SOUSEDKA

autor: Kateřina Lužná

Koukněte se, pane Vonásek, nesaďte mi na těch schodech. Já vás nemůžu do ničeho nutit, ale jestli tu budete čučet ještě chvíli, stoprocentně dostanete zápal plic. Není ani pět stupňů a už se stmívá. Pojd'te. No tak, neblbněte, já chápu, že se vám domů nechce, fakt chápu. Ale tím, že si odrovnáte zdraví taky vy, Mařenku nevzkřísíte.

Koukněte, já vím moc dobře, jak vám je. Když Pepa umřel, nemohla jsem se mu měsíc ani podívat na stůl. No na ten, co na něm měl všechny ty dlátka a kudličky a dřevo... Ještě dneska nechodím kolem pily a radši si zajdu deset minut, jak mi ho ta vůně připomíná, vždycky pak brečím jak stará... Však vy víte.

Koukněte, nedá se nic dělat. Mařenka je pryč a vy jste tady zůstal. No to jsou ale pěkně pitomé řeči! Vy moc dobře víte, že Mařenka by vám jako první za ně dala pár facek. Ona byla sice nejhodnější ženská pod sluncem, ale když se naštvála, bylo lepší zdrhat první dírou ve zdi, že jo? Já si moc dobře pamatuju, jak jste jednou přišel ze srazu spolužáků až za dva dny, to facky mlaskaly až k nám do třetího patra.

Koukněte se, jestli teď nechcete jít k sobě domů, tak pojd'te na chvíli ke mně. Udělám vám kafe, mám tam bábovku, aspoň se trochu nadlábnete, vypadáte jak tyčka od plotu. Nemáte doma beztak ani rohlík, že ne? Však jsem si to myslela. Měly mně přijít vnoučata, víte, ale něco jim do toho přišlo. Jim do toho pořád něco chodí... Tak půjdeme? No vidíte.